

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7159

гр. София, 03.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **5271** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК вр с чл. 92, ал. 13 от ЗГР във връзка с § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на А. Г. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 против кмета на район „В.“ към Столична община относно неизвършена адресна регистрация по чл. 92, ал. 1 от ЗГР.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят М. бил собственик на апартамент в [населено място], находящ се в[жк], [улица], вх.А, ет.2, ап.202, който имот отдавал под наем.

С молба от 07.05.2024 г., адресирана от А. М. до кмета на район „В.“ жалбоподателят изразил желание посоченият от него адрес да бъде вписан, като постоянен и настоящ такъв на лицето А. Р. Н. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], в качеството му на наемател. Към молбата си М. приложил нотариален акт за собственост на недвижим имот, декларация по чл.92, ал.2 от ЗГР, Решение № 10.868/03.07.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците към МС, с което се предоставя хуманитарен статут на А. Р. Н. А. А., както и разпореждане № 21231423546/30.06.2023 г. на НОИ.

Вместо да извърши поисканата регистрация, кметът на Столична община–район „В.“ отговорил на жалбоподателя с писмо изх. № РВТ24-ГР94-1678/23.05.2024 г., че заявление за адресна регистрация се подава само лично от лицето, което желае адресна регистрация, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно, съгласно разпоредбата на чл.96, ал.1 и ал.2 от ЗГР. Видно от представеното копие на документ за собственост – нотариален акт № 148, том.V, рег.№ 6549, дело № 796 от 2021 г. не са налице условията на § 1от ДР на ЗГР, а именно т.1 - "Лица, които обичайно могат да обитават жилище" е максималният брой лица, които могат да обитават дадено жилище, като на едно лице се падат не по-малко от 10 кв.м жилищна площ“ и т.2 - "Жилищна площ" е сборът от площите на помещенията в жилището с основно предназначение за дневни, спални и

детски стаи, измерена по вътрешните зидарски очертания на стените“. В конкретния случай общата застроена площ на ап.202 била 59,64 кв.м., като след извършена справка в НБД “Население“ се установило, че на адрес [населено място], находящ се в[жк], [улица], вх.А, ет.2, ап.202 има регистрирани шест лица с хуманитарен статут и била стартирана проверка за дерегистрация по чл.99б от ЗГР.

Предвид изложените аргументи не били изпълнени изискванията на разпоредбите на Закона за гражданската регистрация, поради което кметът на Столична община–район „В.“ уведомил молителя А. М., че не може да бъде извършена исканата адресна регистрация.

Към материалите на преписката липсват доказателства относно датата на която жалбоподателят М. е получил цитираното по –горе писмо. Съпоставяйки датата на депозиране на жалбата в съда -20.05.2024 г. с датата на изготвяне и изпращане на писмото-23.05.2024 г., може да се обоснове извод, че към момента на сезиране на съда, А. М. не е бил информиран за произнасянето от страна на кмета на район „В.“ към СО във връзка с подадената от него молба, поради което и същият е посочил предмета на оспорване с жалбата си като „умишлено бездействие и неоснователно мълчание“.

Настоящият съдебен състав приема, че подадена жалба е процесуално недопустима на основание чл.159, т.4 АПК, поради липса на правен интерес от оспорване, тъй като жалбоподателят А. М. не разполага със защитено от закона субективно право да му бъде издаден административен акт с исканото от него съдържание –адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес на друго лице.

В процесния случай жалбоподателят А. М. е подал молба до кмета на район „В.“ към СО, с която е поискал да бъде регистрирано друго лице - А. Р. Н. А. А., получило хуманитарен статут, на адрес на жилищен имот, на който той е собственик. Подобна процедура за регистрация по искане на собственик на имот Законът за гражданската регистрация (ЗГР) не регламентира.

Адресната регистрация е уредена в Глава четвърта от ЗГР, като в чл. 90, ал. 1 от ЗГР е предвидено, че всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, а съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 2, б. "в" от ЗГР, чужденците, които са получили статут на бежанец или хуманитарен статут или на които е предоставено убежище в Република България, се вписват в регистъра на населението, респективно същите подлежат на гражданска регистрация по ЗГР и са адресати на задължението да заявят писмено своя постоянен и настоящ адрес.

Според чл. 92, ал. 1 от ЗГР, адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето, а в ал. 2 са изброени документите, които лицата представят за извършване на адресна регистрация на адрес в страната – включително посочените в т. 3 документи, доказващи собствеността или ползването на имота.

Според разпоредбата на чл. 92, ал. 3 от ЗГР, за извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа по ал. 1, или с нотариална заверка на подписа.

Съгласно чл. 95, ал. 1, ал. 2 и ал. 4, и чл. 96, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗГР, постоянният адрес се заявява чрез подаване на заявление (по утвърден образец) от лицето до органите по чл. 92, ал. 1, а настоящият адрес се заявява чрез подаване на адресна

карта (по утвърден образец) от лицето до органите по чл. 92, ал. 1, като заявяването се извършва лично.

Съответно в чл. 98 и чл. 99 от ЗГР е посочен реда, по който се подава заявлението за промяна на постоянен адрес и задължението на всяко лице в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес.

В чл. 92, ал. 13 от ЗГР е предвидено, че актовете на органите по ал. 1, с които се отказва извършване на адресна регистрация или промяна на адрес, подлежат на оспорване по реда на АПК.

Съгласно чл. 92, ал. 14 от ЗГР, актовете на органите по ал. 1 за заличаване на адресна регистрация подлежат на оспорване пред съответния административен съд.

Цитираната нормативна уредба сочи, че активно легитимирани да оспорват отказа да им бъде извършена адресна регистрация, или заличаването на вече извършена такава, имат субектите, задължени да заявят писмено своя постоянен и настоящ адрес, чиито права и законни интереси се засягат от тези актове, но не и собствениците на имоти, дали писмено съгласие по реда на чл. 92, ал. 3 от ЗГР.

Доколкото извършването на адресната регистрация представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията, то по аргумент от чл. 21, ал. 4 от АПК, на оспорване подлежи само отказът от извършването на тази услуга. Законът за гражданската регистрация предвижда възможност за оспорване по реда на АПК само на актовете на органите по чл. 92, ал. 1 от ЗГР, с които се отказва извършване на адресна регистрация или промяна на адрес и актовете за заличаване на адресна регистрация, поради което оспорващият в случая не разполага със защитен от закона правен интерес да обжалва мълчалив или изричен отказ за извършване на адресна регистрация, на друго лице.

На следващо място, в конкретиката на настоящия казус, при липса на законово задължение на административния орган да издаде искания от молителя индивидуален административен акт, произнасянето му в срок, не представлява мълчалив отказ.

Дори хипотетично да се приеме, че с подадената от А. М. жалба до съда се оспорва адресираното до него писмо с изх. № РВТ24-ГР94-1678/23.05.2024 г. на Кмета на район „В.“ към СО, то това писмо не попада в нито една от цитираните лимитативно изброени категории актове на държавните органи, които подлежат на съдебно оспорване.

Писмото не притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, съобразно която дефиниция административен акт е волеизявлението на административен орган или на друг овластен за това орган или организация, направени в качеството на носители на държавна власт. Властническият характер на волеизявлението произтича от това, че то едностранно поражда права и задължения за трети лица, независимо от тяхната воля, както и подлежи на непосредствена принудителна изпълняемост със средствата на държавната принуда. Цитираното писмо не съдържа властническо волеизявление, скрепено с възможността за държавна принуда, което едностранно да поражда, или да е в състояние да породи промени в правната сфера на жалбоподателя А. М., който не е лицето, подлежащо на адресна регистрация. Липсва и разпоредителна част, която директно да задължава адресата на писмото да се съобрази с дадени му предписания за поведение, т. е. в случая не става въпрос нито за издаден неблагоприятен за адресата индивидуален административен акт, нито за отказ от издаването на такъв.

Видно от съдържанието му, писмото има уведомителен характер, и е част от

производството, инициирано с подадената молба от А. М. на 07.05.2023 г., като информира подателя ѝ за това, че не са налице предпоставките на ЗГР за извършване на исканата адресна регистрация на лице, различно от молителя.

Изложеното налага извода, че в случая липсва годен за обжалване пред съд мълчалив отказ като индивидуален административен акт, и се касае за ненадлежно упражняване на правото на съдебно оспорване, което изключва произнасяне по същество. Ето защо, подадената жалба се явява процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т.1 и т. 4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. Г. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 против кмета на район „В.“ към Столична община относно неизвършена адресна регистрация по чл. 92, ал. 1 от ЗГР.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 5271/2024 г. по описа на Административен съд – София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: